

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący-Sędzia SO Krzysztof Kamiński

Protokolant: Agnieszka Malewska

w obecności prokuratora Haliny Dyszlatys, po rozpoznaniu w dniu 18 października 2013 r. sprawy M. K. oskarżonego o czyny z art. 286§1 k.k. na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 25 czerwca 2013 r. (sygn. akt III K 459/13):

I. Wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że ustala, że oskarżony dopuścił się wszystkich przypisanych mu czynów „działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej”.

II. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

III. Zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i obciąża nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

M. K. został oskarżony o to, że:

1. w dniu 25 lutego 2012, w (...)przy ul. (...), poprzez celowe wprowadzenie w błąd C. A.co do zamiaru wywiązania się z zawartej w dniu 25 lutego 2012 umowy cywilno-prawnej na wykonanie i montaż balustrad zewnętrznych na posesji, wyłudził na jego szkodę zaliczkę w kwocie 7.000,-zł w poczet rzekomego zakupu materiałów niezbędnych do realizacji usługi, której nie wykonał i nie zannerzał wykonać, tj. o przestępstwo określone w art. 286§1 k.k.

2. w dniu 04 kwietnia 2012, w (...)przy ul. (...)(...), poprzez celowe wprowadzenie w błąd W.G.co do zamiaru wywiązania się z zawartej w dniu 04 kwietnia 2012 umowy cywilno-prawnej na wykonanie ogrodzenia jego posesji w (...)przy ul. (...), na działce geodezyjnej nr (...),wyłudził na jego szkodę zaliczkę w kwocie 5.500,-zł w poczet zakupu materiałów niezbędnych do realizacji usługi, której nie wykonał i nie zamierzał wykonać, tj. o przestępstwo określone z art. 286§1 k.k.

3. w dniu 21 września 2012, w (...)przy ul. (...)(...), poprzez celowe wprowadzenie w błąd P. J.co do zamiaru wywiązania się z zawartej w dniu 21września 2012 umowy cywilno-prawnej na wykonanie i montaż bram i furtek na posesji, wyłudził na jego szkodę zaliczkę w kwocie 3.500,-zł w poczet rzekomego zakupu materiałów niezbędnych do realizacji usługi, której nie wykonał i nie zamierzał wykonać, tj. o przestępstwo określone z art. 286§1 k.k.

Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 25 czerwca 2013 r w sprawie o sygn. akt III K 459/13 oskarżonego M. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów z tym, iż przyjął iż czynów tych dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw i za tak przypisany ciąg przestępstw na mocy art. 286§1 k.k. skazał go, zaś na mocy art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

Na mocy art. 69§1 i 2 k.k., art. 70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu tytułem próby na okres 5 (pięciu) lat.

Na mocy art. 46§1 k.k. orzekł od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych:

P. J. kwoty 3.500 (trzech tysięcy pięćset) złotych.

C. A. kwoty 7.000 (siedmiu tysięcy)złotych

W. G. kwoty 5.500(pięciu tysięcy pięćset)złotych

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwoty 300(trzystu) złotych tytułem opłaty i obciążył pozostałymi kosztami sądowymi w wysokości 90 (dziewięćdziesięciu) złotych

Powyzszy wyrok, na zasadzie art. 425§1 i 2 k.p.k., art. 444 k.p.k., art. 447§1 i 2 k.p.k. zaskarżył w całości na niekorzyść oskarżonego prokurator.

Na zasadzie art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k., art. 427§1 i 2 k.p.k., art. 437§1 i 2 k.p.k. wyrokowi zarzucił obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 413§2 pkt 1 k.p.k. poprzez pominięcie w opisie czynów zarzucanych oskarżonemu M. K. zapisu, iż działa on w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podczas gdy taki cel mu poświęcał i taką korzyść osiągnął, co potwierdziły ustalenia faktyczne poczynione w niniejszej sprawie.

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie w opisie czynów zarzucanych oskarżonemu M. K., iż działał on w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, zgodnie z treścią art. 286§1 k.k., którego znamiona swoim działaniem oskarżony wyczerpał.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Ma rację rzecznik oskarżenia zarzucając Sądowi I instancji obrazę przepisów postępowania (art. 413§2 pkt 1 k.p.k.).

Zgodnie z treścią w/w przepisu, wyrok skazujący powinien zawierać m.in. dokładne określenie przypisanego oskarżonemu czynu, ze szczególnym uwzględnieniem jego ustawowych znamion.

Jak wynika z treści art. 286§1 k.k., niezbędnym znamieniem tego czynu, charakteryzującym jego stronę podmiotową, jest działanie „w celu osiągnięcia korzyści majątkowej”. Sąd Rejonowy, powielając błąd autora aktu oskarżenia, pominął w opisie czynów w/w znamię, chociaż w pisemnych motywach wyroku logicznie je uzasadnił.

Dodać trzeba, że brak w opisie czynu z art. 286§1 k.k. w/w znamienia ma zasadniczy wpływ na treść wyroku. Nie jest bowiem możliwe skazanie oskarżonego za czyn, którego wszystkie znamiona nie zostały wymienione w części dyspozytywnej orzeczenia (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2012 r., III KK 87/12, Lex nr 1232263).

Dlatego, traktując omówione wyżej uchybienie w kategoriach pomyłki, należało orzec, jak w pkt I sentencji niniejszego wyroku.

Nie stwierdzając z urzędu innych uchybień, które mogłyby mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, w pozostałym zakresie należało utrzymać go w mocy.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na mocy art. 624§1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. – ze względów słusznościowych – albowiem postępowanie drugoinstancyjne było wynikiem ewidentnego błędu o charakterze formalnym popełnionego przez Sąd I instancji.